

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 11C/39/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125257038
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2025:6125257038.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyouu JUDr. Alenu Káeerikovou v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., IEO: 50 387 189, so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sueany, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., IEO: 55 732 453, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin proti žalovanému: KOOOPERATIVA pois?ovoa, a.s. Vienna Insurance Group, IEO: 00 585 441, so sídlom Štefanovieova 4, 816 23 Bratislava, právne zastúpený JUDr. Baltazár Mucska, advokát, IEO: 42 174 856, so sídlom Vajnorská 55, 831 03 Bratislava – mestská eas? Nové Mesto, o zaplatenie 1.440,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.440,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1.440,- EUR od 01.02.2025 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 04.03.2025 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia náhrady škody v sume 1.440,- EUR s 8,15 % úrokom z omeškania ročne od 01.02.2025 do zaplatenia. V podanej žalobe žalobca uviedol, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného pod č. 9853253481 došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu vystavil žalobca poškodenému faktúru, ktorou si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Oznámením o poistnom plnení žalovaný poškodenému oznámil šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený ešte predtým uzatvoril so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť žalobca oznámil žalovanému. Žalobca si nárok na náhradu škody uplatnil a oprel o ustanovenie § 4 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení (ďalej len ako „Zákon o PZP“) a ustanovení § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

2. Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania sp. zn. 6Up/325/2025 vydal dňa 25.03.2025 platobný rozkaz, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

3. V zákonnej lehote voči vydanému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že žalobcom uplatnený nárok neuznáva, považuje ho za nedôvodný a nepreukázaný a žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol ďalej, že poskytol náhradu nákladov na použitie náhradného motorového vozidla t.j.

poistné plnenie vo výške 900,- EUR, ktoré zodpovedá 10 dňom prenájmu, a to oznámením o poistnom plnení zo dňa 16.01.2025. Žalobca vo faktúre uvádza cenu za prenájom 75,- EUR za deň bez DPH t.j. spolu s DPH 90,- EUR za prenájom náhradného motorového vozidla celkom za dobu nájmu 26 dní vo výške 2.340,- EUR. Podľa žalovaného vozidlo bolo v servise už od 13.08.2024. Žalovaný v podanom odpore rozporuje oprávnenosť doby prenájmu náhradného motorového vozidla. Táto nemôže byť podľa jeho slov ponechaná na ľubovôli žalobcu a jeho zmluvného partnera. Žalovaný uznal ako obvyklý a účelný nájom náhradného vozidla v dĺžke 10 dní, v ktorom je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami ako aj čas súvisiaci s ohliadkou vozidla. V ďalšom žalovaný zdôraznil, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe nie je výška náhrady škody daná zaplatenou čiastkou za prenájom náhradného vozidla v akejkoľvek výške, ale len čiastkou zodpovedajúcou účelným a nevyhnutným nákladom, pričom dôkazné bremeno toho je na žalobcovi. Žalobca však podľa názoru žalovaného toto dôkazné bremeno neunesol. Zároveň žalovaný uviedol, že odmieta poskytnúť žalobcovi poistné plnenie v celom uplatnenom rozsahu, nakoľko mal za to, že náklady na prenájom náhradného vozidla za dĺžku trvania nájmu 16 dní neboli vynaložené účelne. V zmysle faktúry bolo vozidlo odovzdané opravcovi dňa 13.08.2024. Z doloženého dotazníka poškodeného vyplýva, že vozidlo bolo odovzdané v tento deň na základe dohodnutého termínu s opravcom s tým, že v zmysle faktúry bola časová náročnosť 7,7 ČJ čo zodpovedá 7,7 hodinám. Práce na vozidle začali 13.08.2024 a tieto mali trvať jeden deň. Opravca si tento termín s poškodeným dohodol, nakoľko poškodený evidentne s opravcom ohľadne voľných termínov komunikoval, keďže si jeden objednal. Opravca je zároveň autorizovaným opravcom s nepochybne privilegovaným prístupom k originálnym náhradným dielom výrobcu poškodeného vozidla. Oprava sa podľa slov žalovaného vykonávala v autorizovanom servise s bezproblémovým prístupom k náhradným dielom na základe vopred dohodnutej objednávky na voľný termín. Vzhľadom k tejto skutočnosti nie je možné bez ďalšieho konštatovať, že dôvodnosť doby opravy 26 dní, ktorú vozidlo strávilo u opravcu je dôvodné. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla nemôže byť podstatné len to, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného sa vozidlo nachádzalo v dispozičnej sfére opravcu, ale je nutné podľa slov žalovaného skúmať, či sa v jeho sfére nachádzalo dôvodne s ohľadom na vykonávané úkony. Pokiaľ sa vozidlo len nachádzalo v dispozícii opravcu, ale ten bez akéhokoľvek dôvodu opravu zdržoval, nakoľko je zmluvný partner – žalobca účtoval za každý deň tohto „podržania“ nájomné za náhradné vozidlo v cene 90,- EUR, nemôže byť účtované nájomné považované za nutné a dôvodné. Žalovaný zodpovedá len za škodu, ktorú spôsobil škodca resp. do výšky zodpovednosti škodcu. Za predpokladu, že bol poškodený obmedzený v užívaní vozidla z iného dôvodu ako je nutná a účelná oprava, tak mu za vzniknutú škodu zodpovedá iný subjekt ako škodca poistený žalovaným. Inými slovami, ak opravca svojou nečinnosťou alebo nedôvodným zadržívaním vozidla zapríčinil dlhšiu dobu nájmu náhradného vozidla, čím vznikla poškodenému škoda, tak v danom prípade nie je daná príčinná súvislosť s konaním poistenca žalovaného.

V tomto kontexte žalovaný poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 3Mcd0/3/2015 zo dňa 28.06.2016 v zmysle ktorého: „skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktorá prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci z užívania ktorej bol žalobca vylúčený po určitú dobu. Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto pri určení skutočnej škody, treba ju stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou v akejkoľvek výške ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. Otázka, či náklady na nájom náhradného vozidla boli nutné a účelné závisí vždy na posúdení konkrétnych okolností prípadu. Dôkazné bremeno o výnimočných okolnostiach odôvodňujúcich v konkrétnom prípade priznanie náhrady v čiastke než je obvyklá a potrebná k prenájmu porovnateľného vozidla zaťažuje žalobcu.“

Žalovaný s poukazom na uvedené mal za to, že poisťovateľ je povinný nahradiť náklady nájmu náhradného motorového vozidla poškodenému len v prípade, že nájom trval po nevyhnutú dobu a jeho cena bola primeraná. Žalobca však nepreukázal, či poškodený naozaj náhradné motorové vozidlo potreboval denno-denne alebo ho využíval len sporadicky. Rovnako nebola preukázaná nevyhnutnosť cestovania resp. mobility náhradným motorovým vozidlom. Tieto zásadné otázky musia byť podľa slov žalovaného prvostupňovým súdom analyzované a dostatočne preskúmané. Tvrdenia žalobcu všeobecnej povahy bez akéhokoľvek relevantného preukázania nepreukazujú potrebu poškodeného používať motorové vozidlo každodenne. Žalovaný poukázal aj na okolnosti poistnej udalosti, keď vozidlo v obchodnom majetku poškodeného A. B. C. D., ktoré malo byť využívané na potreby podnikateľskej

činnosti využívala iná osoba, pravdepodobne manžel konateľky poškodeného na súkromné účely. Žalovaný mal za to, že žalobca si vedel svoje potrebné prepravy zabezpečiť evidentne aj iným spôsobom, nakoľko v zmysle faktúry bolo vozidlo odovzdané servisu dňa 13.08.2024, v zmysle Zmluvy o prenájme bolo náhradné vozidlo poškodenému zapožičané dňa 15.08.2024, teda na tretí deň po tom, čo poškodený svojim vozidlom nedisponoval, nakoľko sa nachádzalo v oprave. Týmto žalovaný spochybnil samotnú skutočnosť nájmu náhradného motorového vozidla, nakoľko poškodený evidentne využíval iný prostriedok prepravy po dobu troch pracovných dní. Pokiaľ teda poškodený disponoval iným dopravným prostriedkom, nebol naplnený základný predpoklad nároku poškodeného na náhradné vozidlo. Žalovaný zároveň spochybnil platnosť všetkých dokumentov predložených žalobcom, nakoľko vykazujú nielen znaky podozrivo odlišného písma ale aj na základe porovnania v nich uvedených podpisov s podpisovým vzorom konateľky poškodeného vyvstáva dôvodná pochybnosť ohľadne pravosti podpisov. Inými slovami, či skutočne boli vykonané právne úkony za poškodeného oprávnenou osobou, ktorá za neho koná. Osobitne žalovaný spochybnil aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, nakoľko podpis na Zmluve o postúpení pohľadávky sa podľa jeho názoru nezhoduje s podpisovým vzorom konateľky poškodeného.

4. V rámci repliky žalobca v úvode bližšie špecifikoval skutočnosti uvádzané v žalobe t.j. opísal okolnosti ako došlo k vzniku škody. V tejto súvislosti tiež uviedol, že listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v návrhu boli žalovanému riadne doručené už pri uplatňovaní si náhrady škody v rámci likvidácie poisťnej udalosti a tvoria podklady pre rozhodnutie žalovaného o ukončení šetrenia poisťnej udalosti. Relevantné dokumenty boli predložené spolu s návrhom taktiež súdu a na tieto žalobca odkázal. V ďalšom žalobca uviedol, že poškodený má nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla až do doby než bude môcť používať svoje vlastné vozidlo t.j. do reparácie škody. Zo zásad pre reparáciu škôd vyplýva, že pokiaľ je to možné, je potrebné protiprávny stav, ktorý v dôsledku škody vznikol odstraňovať tak, aby poškodený pocíťoval následky škôd čo najmenej. Dokiaľ nie je škodlivý následok reparovaný navrátením do pôvodného stavu, protiprávny stav trvá a všetky náklady, ktoré je v súvislosti s trvajúcim protiprávnym stavom nutné vynaložiť je možné považovať za vynaložené účelne a v priamej súvislosti so vzniknutou škodou. Do opravy vozidla a čas jeho odovzdania poškodený nemal možnosť ovplyvniť, preto ani v tejto dobe zodpovedajúca doba prenájmu náhradného vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov v súvislosti so zabezpečením zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Žalobca zdôraznil, že poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise, pričom dĺžku opravy vozidla a jeho odovzdanie ovplyvniť nemohol. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy poškodeného vozidla vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Žalobca ďalej mal za to, že preukázal, že v príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou si poškodený zapožičal náhradné motorové vozidlo, a teda aj účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, kedy sa vozidlo poškodeného nachádzalo v oprave. Uplatnený nárok na náhradu škody je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, spĺňa všetky kritériá nároku na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 420 OZ t.j. okrem vzniku škody a protiprávneho úkonu aj kritérium príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou. Zákonné predpoklady zodpovednosti za škodu tak žalobca považuje za preukázané. V prejednávanej veci je podľa slov žalobcu potrebné vychádzať z celkovej dĺžky opravy ako bola preukázaná predloženými listinnými dôkazmi. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, škoda spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla. V súvislosti s otázkou, či bol samotný prenájom náhradného vozidla nutný, žalobca uviedol, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval na ten istý účel ako svoje vlastné poškodené motorové vozidlo. Nie je preto možné spravodlivo od neho požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva, aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Nájom náhradného vozidla nie je ponechaný na ľubovôľ žalobcu, ale je závislý od dĺžky opravy poškodeného vozidla, ktorú nedokáže on ani poškodený nijakým spôsobom ovplyvniť.

Žalovaný určil dĺžku prenájmu podľa neho v primeranej dobe s ohľadom na čas opravy poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom. Uvedené závery žalovaného však podľa slov žalobcu možno považovať len za ničím nepodložené, ktoré žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal. Žalobca naproti tomu uniesol dôkazné bremeno tvrdenia, keď súdu predložil faktúru servisu a zákazkový list servisu, z ktorých vyplýva, že oprava bola vykonaná od 13.08.2024 do 09.09.2024. Žalobca v ďalšom poukázal na zákazkový list, z ktorého vyplýva, že servis predpokladal, že oprava bude

vykonávaná dňa 13.09.2024 a aj napriek tomu sa mu podarilo opravu uskutočniť skôr. Autoservis zo svojich skúseností, dostupnosti a náhradných dielov a pracovnej vyťaženia sám najlepšie vie, koľko zhruba bude oprava vykonávaná pri konkrétnom type poškodenia vozidla, keďže servis predpokladal, že oprava vozidla bude vykonávaná dňa 13.09.2024 a aj napriek tomu sa mu ju napokon podarilo ukončiť skôr je zrejmé, že dĺžka opravy nemohla byť neprimeraná tak ako sa to snaží tvrdiť žalovaný. Z predloženej Zmluvy o nájme podľa slov žalobcu vyplýva, že poškodený mal zapožičané náhradné vozidlo len v čase, kedy nedisponoval svojim poškodeným vozidlom, ktoré sa nachádzalo v oprave. Žalobca zdôraznil, že nemožno časové trvanie vykonania jednotlivých čiastkových opravných prác na poškodenom vozidle stotožniť s nutnosťou ponechania poškodeného motorového vozidla za účelom jeho komplexnej opravy v servise. Na obdobie, kedy sa motorové vozidlo nachádzalo v servise t.j. v čase od prevzatia vozidla do ukončenia nájmu za náhradné vozidlo pripadali štyri víkendy a jeden sviatok teda celkovo 9 dní, kedy servis reálne nemohol opravy na vozidle vykonávať. Žalobca nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného o tom, že oprava vozidla bola zbytočne zdĺhavá. Rovnako tak podľa slov žalobcu nie je možné prijať záver, že pokiaľ sa vozidlo nachádza v servise dlhšie ako je podľa žalovaného primerané (žalovaný si totiž sám určuje aká doba opravy je primeraná a aká neprimeraná bez toho, aby primeranosť či neprimeranosť akokoľvek preukázal) z dôvodu existencie objektívnych skutočností nie je možné za túto „dlhšiu“ dobu priznať poškodenému resp. žalobcovi poistné plnenie. Pokiaľ žalovaný poukazuje na normohodiny uvedené vo faktúre, tak počet týchto normohodín nikdy neodzrkadľuje reálny čas, ktorý pracovníci servisu strávili pri oprave vozidla. Autoservis si môže vyúčtovať len vynaloženú prácu stanovenú kalkulačnými programami. Servis potrebuje opravu ukončiť čím skôr tak, aby mu boli zaplatené náklady na opravu, na druhej strane sám poškodený má záujem na tom, aby mal svoje vozidlo čím skôr k dispozícii. Neexistuje žiadny dôvod na to, aby poškodené vozidlo nezmyselne stálo v servise za účelom predlžovania nájmu tak ako sa to snaží vykresliť žalovaný. Servis totiž potrebuje ukončiť opravu čo najskôr, aby sa mu uvoľnili kapacity na opravu ďalších vozidiel. Nie je dôvod na to, aby vozidlo len tak stálo v servise a nevykonávali sa na ňom opravy, pretože by tým servis podľa slov žalobcu sám sebe ekonomicky škodil, keďže by nemohol prijať ďalšie zákazky a dosahovať tak zisk. Pokiaľ sa vozidlo stále nachádza v servise a oprava nie je ukončená, nemôže predsa túto servis vyfakturovať a obdržať tak za svoje opravné práce odmenu. Tvrdenia žalovaného o neprimeranosti dĺžky opravy tak podľa slov žalobcu nič nemenia na faktickom obmedzení poškodeného, ktoré poškodený nedokázal ovplyvniť. Podľa slov žalobcu navyše neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal najrýchlejšiu opravovňu resp. robil preukázateľne výber medzi servismi a požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú, tak by čo v možno najväčšej miere vyhovel poisťovni škodcu. Počas celej dĺžky opravy pretrvávalo rovnaké postavenie poškodeného, a to také, že poškodený bol obmedzený v možnosti užívať jeho vlastné motorové vozidlo. Jeho postavenie sa zmenilo až keď mu bolo vozidlo vydané zo servisu, preto počas celej dĺžky opravy mal poškodený nárok na nájom náhradného vozidla. V ďalšom žalobca poukázal na rozhodnutia krajských súdov.

Ak žalovaný namietá, že žalobca nepreukázal, či poškodený skutočne náhradné motorové vozidlo potreboval, tak podľa slov žalobcu poškodený náhradné motorové vozidlo používal denno-denne, o čom svedčí aj fakt, že na tomto vozidle počas nájmu najazdil 917 km čo je cca 35,26 km denne. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z faktúry za prenájom náhradného vozidla. Vykonávané tvrdenia žalovaného o tom, že vozidlo poškodeného mala využívať jedna osoba, pravdepodobne manžel konateľky poškodeného na súkromné účely nevyplývajú zo žiadnych dôkazov a žalobcovi ani nie je zrejmé, na základe čoho žalovaný k takémuto záveru dospel. Samotná skutočnosť, že poškodený pristúpil k nájmu náhradného vozidla až dva dni po tom, čo odovzdal vozidlo do servisu nie je podľa slov žalobcu spôsobilá spochybniť nutnosť a účelnosť nájmu náhradného vozidla. Ide opäť o ničím nepodložené tvrdenia žalovaného, kde žalovaný sa snaží tvrdiť, že poškodený mal disponovať iným dopravným prostriedkom. Tieto jeho tvrdenia však nie sú pravdivé, v Zmluve o nájme náhradného vozidla je totiž jednoznačne uvedené, že poškodený nevlastní iné vozidlo ako aj to, že nemôže využívať iné vozidlo. Ak žalovaný spochybňuje platnosť všetkých dokumentov s tým, že pochybuje o pravosti podpisov, žalobca v tomto smere súdu predložil čestné prehlásenie vlastnoručne podpísané konateľkou poškodeného, z ktorého vyplýva, že vlastnoručne podpísala Zmluvu o nájme, prevzatie, faktúru, Zmluvu o postúpení pohľadávky a aj oznámenie o postúpení pohľadávky.

5. Žalovaný v ďalšom podaní uviedol, že žalobca nepreukázal, či poškodený potreboval motorové vozidlo denno-denne alebo ho využíval len sporadicky. Rovnako nebola podľa presvedčenia žalovaného preukázaná nevyhnutnosť cestovania resp. mobility náhradným motorovým vozidlom. Žalobcom predložené čestné prehlásenie právneho predchodcu nie je spôsobilé preukázať nim tvrdené skutočnosti. Skutočnosť, že vozidlo spoločnosti využíval manžel konateľky je preukázané na základe

zápisu o dopravnej nehode zo dňa 09.08.2024. Opätovne žalovaný poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Mcdo/3/205 a zastával názor, že pokiaľ nastali výnimočné okolnosti, ktoré by mali odôvodňovať, že opravca i napriek prijatiu vozidla do opravy na základe objednávky nemal vyčlenený čas na danú zákazku alebo opravca ako autorizovaný servis mal nezvyčajne dlhé čakacie doby na náhradné diely, ktoré spravidla sú k dispozícii nasledujúci deň a v ojedinelých prípadoch trvá dodanie pár dní je povinnosťou žalobcu tieto skutočnosti preukázať. Žalovaný pri uznaní primeranej doby nájmu 10 dní zohľadnil nielen čas opravy a dodanie náhradných dielov ale čas nutný na obhliadku vozidla a nepracovné dni. Podľa žalovaného poškodený sa vopred objednal na dohodnutý termín opravy svojho vozidla, pokiaľ opravca vozidlo prijal a práce na ňom nevykonával, tak nie je tento čas podľa slov žalovaného v priamej príčinnej súvislosti s konaním poisteného žalovaným. Z doložených dokladov mal žalovaný za preukázané, že nevyhnutý čas na opravu nepresiahol dva dni za predpokladu, že práce nezačali hneď ráno. Vozidlo bolo v servise 27 dní. Pokiaľ teda žalobca tvrdí, že celý tento čas bol nevyhnutý na vykonanie opravy a nedošlo k nedôvodným prestojom, musí tieto tvrdenia preukázať, nakoľko je to žalobca, koho zaťažuje dôkazné bremeno. Nájom motorového vozidla musí byť podľa slov žalovaného nutný a účelný, pričom pod nutnosťou treba chápať taký stav, kedy poškodený nemá objektívne inú možnosť ako zabezpečiť svoju mobilitu len práve zapožičaním motorového vozidla. Pokiaľ však má poškodený aj iné motorové vozidlá, podmienka nutnosti a účelnosti nie je naplnená. S poukazom na uvedené žalovaný navrhol vykonať dôkaz, a to vyžiadať si zoznam motorových vozidiel evidovaných Políciou SR –KDIZA v čase od 10.08.2024 do 10.09.2024 vo vlastníctve poškodeného. Pokiaľ ide o žalobcom uvádzané rozhodnutia, tieto sa podľa slov žalovaného týkajú prípadov, kedy bol poškodený fyzická osoba. V danom prípade je však poškodeným podnikateľ, ktorej konateľ má pri správe majetku spoločnosti povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou. Poškodený sa objednal do servisu na opravu vozidla, pričom mohol na základe objednávky očakávať, že oprava bude vykonávaná v nevyhnutne nutnom čase. Vozidlo však bolo u zmluvného partnera žalobcu o 17 dní dlhšie ako bolo nevyhnutne nutné. Žalovaný sa stotožnil s názorom žalobcu, že nie je v záujme poškodeného, aby jeho vozidlo bolo v oprave dlhšie ako je nevyhnuté, jediný subjekt, ktorému to vyhovuje je žalobca, ktorý na týchto prípadoch zarába. Vzhľadom na množstvo prípadov, ktoré sa vedú na Okresnom súde Martin, podľa slov žalovaného možno konštatovať, že spoločný prvok väčšiny týchto prípadov je, že vozidlo opravované u zmluvného partnera žalobcu je spravidla v servise nepomerne dlhšiu dobu k dobe, počas ktorej sa v zmysle faktúry oprava vykonáva. Žalobca tak vyťažuje svoje prenajaté vozidlá na dlhšiu dobu ako je len doba nevyhnutná, čím navyšuje náklady poškodeného, na ktorých refundáciu má nárok od zodpovedného subjektu. Poškodenému toto konanie nemá prečo vadieť, nakoľko sú tieto náklady vždy postúpené bez toho, aby predstavovali finančnú záťaž a vymáhajú sa od poisťovateľa. Takéto konanie, kedy subjekt podnikajúci s poisťovními udalosťami zväčšuje rozsah škody prevyšujúci nutné a účelné náklady už označil vo svojom náleze Ústavný súd ČR IV. ÚS 2043/17 zo dňa 14.02.2018 za „parazitovanie na systéme povinného poistenia“.

6. Žalovaný sa písomne vyjadril podaním zo dňa 30.05.2025 a poprel tvrdenia žalovaného, že nepreukázal, či poškodený naozaj potreboval motorové vozidlo denno-denne alebo ho využíval len sporadicky, pričom nemala byť preukázaná nevyhnutnosť cestovania resp. mobility náhradným motorovým vozidlom. V tejto súvislosti odkázal na Zmluvu o nájme náhradného vozidla, kde je vyslovene uvedené, že poškodený využíva náhradné vozidlo na zabezpečenie chodu firmy v rámci Slovenskej republiky. Z faktúry za nájom náhradného vozidla č. 240529 vyplýva, že poškodený počas nájmu náhradného vozidla na tomto najazdil 917 km t.j. cca 35,27 km za deň. Je teda zrejmé, že vozidlo potreboval denno-denne a cestovanie náhradným motorovým vozidlom bolo nevyhnutné. Podľa Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Cob/49/2018 zo dňa 06.11.2018 „účelnosť vynaložených nákladov na zabezpečenie náhradného motorového vozidla súvisí so zabezpečením súkromných alebo pracovných potrieb v takom rozsahu, v akom na ich zabezpečenie bolo používanie poškodené motorové vozidlo.“ Rovnako tak zo Zmluvy o nájme náhradného vozidla vyplýva, že poškodený nevlastnil iné vozidlo ani nemal možnosť využívať iné vozidlo. Pokiaľ žalovaný vzniesol pochybnosti ohľadom toho, či poškodený potreboval motorové vozidlo denno-denne alebo ho využíval len sporadicky či ohľadom nevyhnutnosti cestovania náhradným motorovým vozidlom, bolo jeho povinnosťou uviesť konkrétne skutočnosti, ktoré by vylučovali denno-denné užívanie náhradného motorového vozidla alebo nutnosť využívania náhradného motorového vozidla. Tu žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/93/2019 zo dňa 30.10.2019 podľa ktorého „ak žalovaný poprel reálne užívanie náhradného motorového vozidla poškodeným v rozhodnej dobe, bolo jeho povinnosťou podľa názoru odvolacieho súdu uviesť v tvrdeniach konkrétne skutočnosti vylučujúce reálne používanie náhradného motorového vozidla a tiež označiť dôkazy. Je ale jednoznačné, že v tomto smere konkrétne skutkové tvrdenia

žalovaný neuvádzal, tým reálne užívanie náhradného motorového vozidla poškodeným účinne nepoprel. Neobstojí preto jeho odvolacia argumentácia v dotknutej otázke. Odvolací súd taktiež dodáva, že nemožno časové trvanie vykonania jednotlivých čiastkových opravných prác na poškodenom vozidle stotožniť s nutnosťou ponechania poškodeného motorového vozidla za účelom jeho komplexnej opravy v servise.“ Skutočnosť, že poškodené vozidlo v čase nehody neviedla konateľka poškodenej spoločnosti ale iná osoba ešte nepreukazuje, že vozidlo spoločnosti (ako aj náhradné vozidlo) využívala iná osoba ako konateľka poškodeného. Žalovaný namietal, že dokumenty predložené žalobcom mala podpísať osoba odlišná od konateľky poškodenej spoločnosti. Žalobca predloženým čestným prehlásením preukázal, že tieto tvrdenia žalovaného nie sú pravdivé. Žalobca zdôraznil, že náhradné vozidlo bolo používané na rovnaký účel ako poškodené vozidlo, čím je nutnosť a účelnosť nájmu náhradného motorového vozidla daná. Opätovne ak žalovaný namietal dĺžku opravy poškodeného motorového vozidla bez toho, aby do konania predložil akýkoľvek relevantný dôkaz preukazujúci, že dĺžka opravy mala trvať ním deklarovaných 10 dní miesto reálne vykonávaných 26 dní, čo bolo preukázané aj žalobcom predloženými listinnými dôkazmi. Práve skutočnosť, že poškodený dal vozidlo do servisu za účelom opravy na základe dohody so servisom preukazuje, že konal s odbornou starostlivosťou, keďže vozidlo odovzdal do servisu po uvoľnení kapacít servisu v dohodnutom termíne so servisom. O konaní bez odbornej starostlivosti by bolo možné hovoriť, keby poškodený odovzdal vozidlo do servisu hneď po škodovej udalosti bez toho, aby si v servise zistil kapacity. Súčasne žalobca pripomenul, že neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal najrýchlejšiu opravovňu resp. robil preukázateľne výber medzi servismi a požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú tak, aby čo možno v najväčšej miere vyhovelo poisťovní škodcu. Rovnaký záver zaujal aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017, pričom v opačnom prípade by sa jednalo o neprimerané zaťažovanie poškodeného, keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. Aj podľa uznesenia Krajského súdu v Žiline vo všeobecnosti platí, že náklady vynaložené na prenájom náhradného vozidla sú vynakladané účelne a nutne do doby trvania nepriaznivého následku dopravnej nehody spočívajúceho v spôsobenej škode na motorovom vozidle. Zároveň aj žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 02.10.2024 sp. zn. 28C/22/2023, kde je uvedené „súd uvádza, že pokiaľ mala žalovaná za to, že dĺžka opravy poškodeného motorového vozidla bola neprimeraná, bolo na nej, aby túto skutočnosť preukázala. Žalovaná nešpecifikovala dostatočne, presvedčivo neodôvodnila ako dospela k záveru o tom, že v tomto konkrétnom prípade bola primeraná dĺžka opravy poškodeného motorového vozidla práve 6 dní, pričom súd v tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaná pri úhrade faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla vystaveného autoservisom túto skutočnosť nijako nenamietala“.

Žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na dôkaznú povinnosť poškodeného, preukázať poisťovateľovi každý jednotlivý nárok na náhradu škodu. Tu dal žalobca do pozornosti, že preukázal, aké náklady mu v súvislosti s prenájomom vozidla vznikli. Mal za to, že dôvody na odopretie časti uplatneného plnenia musí preukázať žalovaný, avšak to v konaní neučinil a žiadnym dôkazom nepreukázal, že by servis mohol vykonať opravu skôr ako v časovom období, v ktorom ju vykonal. V nadväznosti na vyššie uvedené poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.08.2024 sp. zn. 5Cob/152/2024, ktorý sa taktiež zaoberal dĺžkou opravy poškodeného motorového vozidla a s tým súvisiacou dĺžkou nájomného vozidla, kde v bode 40. svojho rozhodnutia uviedol: „medzi účastníkmi konania bolo okrem iného sporné, či doba prenájmu motorového vozidla predstavuje vo vzťahu k nákladom na zapožičanie motorového vozidla počas doby opravy motorového vozidla v danom prípade účelne vynaložené náklady resp. či bolo nutné a účelné, aby právny predchodca žalobcu mal náhradné vozidlo prenájaté po dobu dlhšiu ako 30 dní. Žalobca v tejto súvislosti preukázal dobu, počas ktorej mal vozidlo prenájaté a dobu, počas ktorej bolo poškodené motorové vozidlo v servise. Tieto skutočnosti medzi účastníkmi konania neboli sporné. Argumentácia žalovaného smerovala výlučne k tomu, že podľa jeho názoru dĺžka opravy poškodeného vozidla bola neprimerane dlhá a bol názoru, že nevyhnutná dĺžka opravy bola iba 30 dní.“

Žalobca ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/2/2025, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol: „s odvolacou námietkou žalovaného, že oprava mala trvať 14 dní, pričom mal vychádzať z technologických postupov udávaných výrobcom, z času na objednanie náhradných dielov, z času potrebného na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami ako aj času súvisiaceho s prestojmi zo strany poisťovne sa odvolací súd nestotožnil. Žalovaný na uvedené tvrdenie neprodukoval žiadne relevantné dôkazy, akým konkrétnym spôsobom dospel k dĺžke opravy vozidla v trvaní 14 dní. Právna predchodkyňa žalobcu – poškodená bola obmedzená z objektívnych dôvodov v užívaní svojho poškodeného vozidla počas vykonávania opravy škôd vzniknutých pri poistnej udalosti, ktorú zapríčinil klient žalovaného a v kontexte aj s poukazom na citovaný Nález Ústavného súdu SR riešenie

mu ponúka nájom náhradného vozidla, ktorého účelom je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodenej až do momentu, kedy môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým z reálnej možnosti poškodenej užívať svoje motorové vozidlo.“

7. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný v závere svojho vyjadrenia uviedol, že poškodený sa objednal do servisu na opravu vozidla, pričom mohol na základe objednávky očakávať, že oprava bude vykonávaná v nevyhnutne nutnom čase, pričom vozidlo malo byť v servise o 17 dní dlhšie ako bolo nevyhnutne nutné. V prvom rade žalobca poukázal na zákazkový list servisu, z ktorého vyplýva, že servis pri prijatí vozidla predpokladá, že oprava bude vykonávaná do 13.09.2024 a aj napriek tejto skutočnosti opravu dokázal ukončiť už dňa 09.09.2024. Poškodený teda pri odovzdaní vozidla do servisu mal vedomosť o tom, že oprava jeho poškodeného motorového vozidla bude trvať mesiac. Rovnako tak aj servis sám najlepšie vie na základe svojich kapacít, možností, pracovného vyťaženia ako aj konkrétnych poškodení vozidla, aký časový úsek bude opravu vykonávať. Je teda zrejmé, že dĺžka opravy nebola neprimeraná. Tvrdenia žalovaného ohľadom toho, že by servis predlžoval opravu poškodeného vozidla a chce len zvýšiť zisk žalobcu sú absolútne nelogické. Servis by s takýmto konaním išiel sám proti sebe a sám sebe by škodil z ekonomického hľadiska, nakoľko by mal zaplnené kapacity servisu, teda nemohol by prijímať ďalšie vozidlá na opravu, v dôsledku čoho by nedosahoval požadovaný zisk. V záujme servisu je poškodené vozidlo opraviť čo najskôr, aby sa mu uvoľnili kapacity na opravu ďalších vozidiel a aby mohol poškodené vozidlo vyfakturovať, a teda dosahovať zisk. Vzhľadom na uvedené sú tieto domnienky žalovaného podľa žalobcu absolútne nelogické.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 17.07.2025, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobcu.

9. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní v plnom rozsahu zotrvala na podanej žalobe a uviedla, že poškodený si prenajal náhradné motorové vozidlo v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného. Žalovaný v konaní namietal dĺžku opravy poškodeného vozidla, avšak tieto svoje tvrdenia nepreukázal žiadnymi dôkazmi. Naproti tomu z listinných dôkazov, ktoré predložil žalobca vyplýva jednoznačný čas, počas ktorého poškodené vozidlo bolo v servise za účelom jeho opravy. Poukázala aj na zákazkový list, z ktorého vyplýva, že servis predpokladal, že oprava bude vykonávaná až do dňa 13.09.2024, aj napriek tomu dokázal opravu ukončiť už skôr, a to dňa 09.09.2024. Žalovaný taktiež namietal, že vozidlo mal využívať manžel konateľky poškodenej spoločnosti a nie samotná konateľka. Táto skutočnosť však podľa žalobcu z ničoho nevyplýva. Dôvodnosť nároku žalobcu čo do základu žalovaný v zásade uznal tým, že pristúpil už k čiastočnej úhrade poistného plnenia, v Oznámení o poistnom plnení túto skutočnosť žiadnym spôsobom nenamietal a v tejto súvislosti poukázala na § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len sčasti je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia. Tento dôvod nie je možné dodatočne meniť“. Zákaz dodatočnej zmeny dôvodu teda znamená, že poisťovňa môže oprávnenosť zamietnutia dôvodiť iba závermi, ktoré uviedla v Oznámení o poistnom plnení. Ďalej uviedla, že žalovaný toto neuviedol, a preto na tieto tvrdenia nemá byť prihladané. Nárok žalobcu je preukázaný a plne dôvodný, a preto navrhla súdu, aby žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

10. Právny zástupca žalovaného sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil a poukázal na svoje písomné vyjadrenia.

11. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

12. Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnené odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnené krátil poskytnuté poistné plnenie.

13. Podľa § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

14. Podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

15. Podľa § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.15a)

16. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi20) a je povinný tento nárok preukázať.21)

17. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

18. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

19. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

20. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

21. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

23. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

24. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

28. Podľa § 3 ods. 2 Zákona o upomínacom konaní na podanie návrhu je oprávnený ten, koho nárok na zaplatenie určitej peňažnej sumy v eurách voči žalovanému (ďalej len „uplatňovaný nárok“) možno odôvodnene predpokladať.

29. Podľa § 3 ods. 3 Zákona o upomínacom konaní uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, postačí pripojiť faktúru alebo inú výzvu podobnej povahy, ktorou sa požadovalo splnenie uplatňovaného nároku od žalovaného (ďalej len „faktúra“) a vyhlásiť, že uplatňovaný nárok žalobca eviduje vo svojom účtovníctve.

30. Podľa § 15 ods. 1 Zákona o upomínacom konaní ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Civilný sporový poriadok okrem § 126.

31. Na základe vykonaného dokazovania a z uvedených skutkových tvrdení strán sporu mal súd preukázané, že nespornými skutočnosťami bolo, že dňa 09.08.2024 došlo v Martine k dopravnej nehode, ktorú spôsobil poistenec žalovaného, došlo k prenájmu náhradného vozidla poškodeným u spoločnosti žalobcu a žalovaný poskytol čiastočné poistné plnenie žalobcovi vo výške 900,- EUR. Spornými skutočnosťami bola nepriznaná časť nájomného za prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 16 dní resp. účelnosť nájmu náhradného motorového vozidla po dobu dlhšiu ako žalovaným uznaných 10 dní. Sporným bolo, že po celú dobu opravy trvala príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a vzniknutou škodou resp. či došlo/nedošlo k pretrhnutiu kauzálneho nexusu, predlžovanie doby opravy s cieľom navýšiť zisk žalobcu, či poškodený preukázal účelnosť a dôvodnosť nájmu ako aj neplatnosť všetkých dokumentov predložených žalobcom, keďže žalovaný rozporoval podpis konateľky, osobitne rozporoval jej podpis na Zmluve o postúpení pohľadávky a s tým spojenú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. Sporným bolo tvrdenie žalovaného, že žalobca parazituje na systéme povinného zmluvného poistenia.

32. Súd konštatuje, že na základe vykonaného dokazovania z uvedených skutkových tvrdení strán sporu bolo preukázané, že v dôsledku škodovej udalosti, a to dopravnej nehody zo dňa 09.08.2024 zapríčinennej klientom žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného, tentokrát podnikateľského subjektu. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo, ktoré si zapožičal u žalobcu, a to na základe Zmluvy o prenájme vozidla zo dňa 15.08.2024. Po ukončení nájmu žalobca poškodenému vystavil dňa 09.09.2024 faktúru za prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 26 dní do výšky 2.340,- EUR s DPH. Žalovaný dňa 16.01.2025 pristúpil k čiastočnej úhrade vzniknutej škody v sume 900,- EUR, a to za 10 dní prenájmu náhradného motorového vozidla, ktorú poukázal priamo na účet žalobcu. Poškodený dňa 09.09.2024 uzavrel so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúci z poistnej udalosti zo dňa 09.08.2024 z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca. V zmysle bodu⁵ tejto Zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Keďže žalovaný nenahradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodeného v tomto konaní domáha preplatenia zvyšnej časti nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla, a to vo výške 1.440,- EUR, ktorá suma zodpovedá za 16 dní prenájmu.

33. Z prehlásenia poškodeného obsiahnutého v Zmluve o prenájme (č.l. 10 súdneho spisu) vplynulo, že náhradné vozidlo si poškodený prenajal na zabezpečenie chodu firmy v rámci SR. Uvedené prehlásil

tiež v dotazníku pre poškodeného v škodovej udalosti (rub č.l. 14 súdneho spisu – nutnosť náhradného vozidla na firemné účely).

34. Pokiaľ ide o vecnú aktívnu legitimáciu žalobcu, súd stručne uvádza, že poškodený uzatvoril so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky a to dňa 09.09.2024, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 09.08.2024 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca. Z bodu 5 Zmluvy je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Keďže žalovaný nenahradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodeného v tomto konaní domáha preplatenia zvyšnej časti nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla a to vo výške 1.440,- EUR. O tom, že pohľadávka poškodeného bola postúpená na žalobcu bol žalovaný upovedomený (č.l. 12 rub súdneho spisu). Uvedené žalovaný nijako nerozporoval. S poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) Zákona o PZP vzniklo poistenému z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ – žalovaný nahradil za neho poškodenému, v tomto prípade žalobcovi ako právnomu nástupcovi poškodeného uplatnené nároky na náhradu škody. S poukazom na ustanovenie § 15 ods. 1 Zákona o PZP, žalobca ako právny nástupca poškodeného bol potom oprávnený uplatniť si svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi žalovanému. Škodu a jej výšku žalobca definoval ako rozdiel medzi nákladmi na prenájom náhradného vozidla a sumou vyplatenou žalovaným. Ak v súvislosti so Zmluvou o postúpení pohľadávky (ako i ďalších písomností predložených žalobcom) žalovaný namietal, že túto nepodpísala konateľka poškodeného, tak uvedené tvrdenie žalovaného bolo podľa názoru súdu vyvrátené predložením čestného prehlásenia konateľky poškodeného (č.l. 41 súdneho spisu). Žalovaný uvedený dôkaz síce v duplike (č.l. 58 rub súdneho spisu) rozporuje, ale nenavrhol vykonať dôkaz znaleckým dokazovaním o pravosti podpisu. V uvedenom čestnom prehlásení konateľka poškodeného čestne prehlásila, že všetky žalovaným namietané písomnosti vlastnoručne podpísala. Žalobca je tak v spore podľa súdu aktívne vecne legitimovaný.

35. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 16.01.2025 (č.l. 13 rub súdneho spisu) bolo preukázané, že žalovaný žalobcovi, právnomu nástupcovi poškodeného oznámil, že dňa 16.01.2025 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorej mu v prílohe zaslal výpočet výšky plnenia. Poistné plnenie predstavujúce časť sumy za prenájom náhradného motorového vozidla, a to v trvaní 10 dní vo výške 900,- Eur bolo poukázané na účet žalobcu. Žalovaný zároveň žalobcovi oznámil, že krátil poistné plnenie o neprimerané náklady na nájom vozidla 16 dní t.j. o sumu 1.440,- EUR. Podstatnou spornou skutočnosťou teda medzi stranami sporu je tá skutočnosť, či bol nájom náhradného motorového vozidla žalovaným za nepriznaných 16 dní dôvodný a účelný resp. či škoda spočívajúca v prenájme náhradného motorového vozidla za tieto dni bola v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 09.08.2024. Žalobca svoje tvrdenia o dôvodnosti a účelnosti nájmu opiera o tú skutočnosť, že vozidlo poškodeného sa do autoservisu za účelom jeho opravy dostalo v dôsledku škodovej udalosti, ktorú zapríčinil poistenec žalovaného. Argumentoval tým, že žalovaný krátil poistné plnenie podľa vlastných výpočtov, poukázal na to, že dobu, po ktorú zotrvalo poškodené vozidlo v oprave nemá ako poškodený ovplyvniť a poškodený nemá ani povinnosť vyhľadávať opravovňu, ktorá by mu auto opravila čo najrýchlejšie a najlacnejšie, poistnou udalosťou bol poškodenému vnútený určitý skutkový a právny stav, ktorý ak musel riešiť zapožičaním si náhradného motorového vozidla, tak náklady, ktoré mu takto vznikli sú nákladmi, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi, ako právnomu nástupcovi poškodeného nahradiť. Naopak, žalovaný svoje tvrdenia o nedôvodnosti a neúčelnosti nájmu opieral o to, že v samotnej faktúre vystavenej autoservisom sa uvádza, že pracovné úkony t.j. oprava poškodeného vozidla trvali iba 7,7 hodín čistého času, čo je necelý jeden deň, navyše s tým, že poškodený si termín oprav s autoservisom vyslovene dohodol. Namietal, že napriek tej skutočnosti, že oprava bola vyrátaná na jeden deň, priznal žalovaný žalobcovi ako právnomu nástupcovi poškodeného nájom až za 10 dní, keď prihliadol na čas trvania opravy, technologické postupy udávané výrobcom ako aj všetky časovo nevyhnutné prestoje. Namietal a vyvodil, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a škodovou udalosťou zo dňa 09.08.2024 a teda škodu, ktorá vznikla v podobe prenájmu za obdobie nepriznaných 16 dní nemá znášať žalovaný. Zároveň v tomto smere žalovaný spochybnil nutnosť/účelnosť nájmu náhradného vozidla zo strany poškodeného, keď si tento náhradné vozidlo nepožičal bezprostredne po dopravnej nehode zo dňa 09.08.2024 ale až s odstupom 6 dní, pričom celkovo žalovaný rozporoval nutnosť a účelnosť nájmu tým, že žalobca túto preukázal len strohým prehlásením poškodeného obsiahnutým v Zmluve o nájme náhradného vozidla, pričom keďže žalovaný uvedené spochybnil, bolo na žalobcovi, aby to, že poškodený náhradné motorové vozidlo skutočne nutne potreboval, preukázal.

36. Pokiaľ ide o samotný nárok žalobcu na náhradu účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla, v danom smere súd konštatuje, že poškodený náhradné motorové vozidlo používal v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného, a to v období od 15.08.2024 do 09.09.2024 t.j. 26 dní, kedy dňa 09.09.2024 náhradné motorové vozidlo vrátil. Podľa názoru súdu je žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu dôvodný. Poškodený totiž mal nárok užívať náhradné motorové vozidlo až do momentu, kedy mu bolo dňa 09.09.2024 odovzdané jeho opravené motorové vozidlo. Ako vyplýva z Nálezu ÚS SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023 ústavný súd sa priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. Ústavný súd na podporu svojich záverov v danej veci v bode 23. nálezu uviedol: „doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Ak časové obdobia sú primerané, závisí od okolnosti jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.“ Žalobca preukázal dĺžku obdobia, po ktorú zotrvalo poškodeného vozidlo poškodeného v autoservise a to zákazkou na servis (č.l. 6 rub súdneho spisu), ďalej Zmluvou o prenájme (č.l. 9 rub súdneho spisu), faktúrou (č.l. 10 rub súdneho spisu) a tiež prehlásením poškodeného (č.l. 10 a rub čl. 14 súdneho spisu), z ktorých vyplynulo, že poškodené vozidlo poškodeného sa v servise z dôvodu vykonávania jeho opravy nachádzalo od 13.08.2024 do 09.09.2024 s tým, že poškodený si svoje opravené vozidlo prevzal dňa 09.09.2024. Ak teda žalovaný rozporoval dĺžku opravy, bol povinný tieto svoje tvrdenia a námietky v konaní pred súdom aj preukázať, pričom však v rámci svojej obrany vychádzal len z vlastných výpočtov. Pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. V danom prípade považuje súd za relevantné, že vozidlo sa do 09.09.2024 vrátane nachádzalo z dôvodu jeho opravy v servise bez vplyvu poškodeného, pričom prenájom bol pre poškodeného nevyhnutným v dôsledku škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil. Uplatnený nárok na náhradu škody je podľa názoru súdu v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a spĺňa všetky kritériá nároku na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 420 OZ t.j. okrem vzniku škody a protiprávneho úkonu aj kritérium príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou. Zákonom stanovené predpoklady zodpovednosti za škodu a) porušenie právnej povinnosti – existencia právneho úkonu, b) vznik škody ako majetkovej ujmy, c) existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou, d) zavinenie toho, kto škodu svojim protiprávnym konaním spôsobil sú splnené. Doba od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovaného o ukončení likvidácie škodovej udalosti a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) Zákona o PZP resp. poukázania finančných prostriedkov považuje súd za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady. Zhodne so žalobcom možno potom uzavrieť, že dĺžka opravy poškodeného motorového vozidla závisí od viacerých faktorov, či už je to vyťaženosť servisu, doba dodania náhradných dielov, počet pracovníkov, ktoré však poškodený nemá ako ovplyvniť. Rovnako tak poškodený nemá povinnosť hľadať opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy, pričom v prejednávanej príhode žalovaný nepreukázal úmyselné či nebanlivostné konanie poškodeného. Pri posudzovaní dôvodnosti žalovaného nároku súd vychádzal predovšetkým v prvom rade z toho, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nespočíva iba v rozsahu poškodeného vozidla ale aj v primeraných nákladoch, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok. Za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je potrebné považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6, ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poistného plnenia poškodeného a poskytnutie plnenia v zákonom stanovenej lehote. Je všeobecne známa obchodná prax, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo (len) až po zaplatení ceny opravy, alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že cenu opravy vozidla v konkrétnej výške zaplatí.

37. V prejednávanom prípade nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného, teda nákladmi za nájom náhradného vozidla v období jeho zapožičania do doručenia krycieho listu inou „škodovou udalosťou“, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému či nebanlivostnému konaniu poškodeného či tretieho subjektu napr. servisu. Iná by bola situácia, ak by poškodený užíval náhradné vozidlo aj po doručení krycieho listu (prerušenie príčinnej súvislosti porušením všeobecnej a prevenčnej povinnosti poškodeného správať sa tak, aby škoda nevznikla resp. aby sa táto škoda ďalej nenavýšovala) alebo ak by servis zadržoval vozidlo po úhrade jej ceny opravy resp. doručení krycieho listu.

V rozhodnutiach súdov sa uvádza teória adekvátnej príčinnej súvislosti v zmysle ktorej je škoda v konkrétnom prípade spôsobená protiprávnym úkonom alebo zákonom kvalifikovanou udalosťou vtedy, ak protiprávny úkon (kvalifikovaná udalosť) je nielen podmienkou vzniku určitej škody, ale má zároveň podľa obvyklého (prirodzeného) chodu veci i podľa všeobecnej skúsenosti spravidla za následok spôsobenie tejto škody. Vylúčené sú preto také atypické následky konania škodcu, ktoré sú z hľadiska škodovej udalosti pre vzniknutý následok podľa všeobecných životných skúseností ľahostajné a ktoré sa podieľali na vzniku škody iba prostredníctvom nezvyčajného reťazenia okolností. Škodca teda zodpovedá iba za „adekvátne“ spôsobenie škody, teda za všetky negatívne následky svojho konania, s ktorými sa vo všeobecnosti a podľa normálneho priebehu veci mohlo a malo počítať. V danom prípade mohol škodca počítať s tým, že negatívnym dôsledkom jeho konania bude nielen škoda na vozidle ale aj náklady za prenájom náhradného vozidla, ktoré vzniknú poškodenému, a to v rozsahu primeranom typu vozidla, miestu a času jeho zapožičania a podmienkam zodpovedajúcim obchodnej praxi v danom sektore podnikania. Škoda t.j. aj nájom náhradného vozidla od jeho opravy do úhrady ceny opravy resp. doručenia krycieho listu bola pre škodcu za daných pomerov predvídateľná. Žalovaný podľa názoru súdu nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že by autoservis zadržoval vozidlo poškodeného za účelom navýšenia zisku žalobcu. Zhodne so žalobcom je súd názoru, že je nelogické, aby servis vozidlo zdržiaval prípadne aby naťahoval dĺžku opravy poškodeného vozidla. Servis potrebuje zrealizovať a ukončiť opravu čo najskôr tak, aby mu boli zaplatené náklady za opravu. Na druhej strane sám poškodený má záujem na tom, aby mal svoje vozidlo čo najskôr k dispozícii. Neexistuje žiaden dôvod na to, aby poškodené vozidlo nezmyselne stálo v servise za účelom predlžovania nájmu.

38. Pokiaľ žalovaný navrhoval vykonať dokazovanie prostredníctvom zisťovania cez dopravný inšpektorát, takýto dôkaz sa súdu videl ako nadbytočný, nakoľko poškodený prehlásil tak v Zmluve o prenájme vozidla ako aj v dotazníku, že iné vozidlo nevlastní. Navyiac ak by aj iné vozidlo vlastnil, nebolo by to podľa názoru súdu relevantné ak napr. súčasne potrebuje využívať dve vozidlá rôznymi osobami alebo rodinnými príslušníkmi.

39. Ak žalovaný rozporoval i tú skutočnosť, že poškodený nevyužíval náhradné vozidlo denno-denne, tak už len z počtu najazdených kilometrov t.j. 917 km je zrejmé, že vozidlo bolo využívané, nakoľko uvedené kilometre určite zodpovedajú mesiacu jazdenia.

40. Zároveň ak žalovaný tvrdil, že žalobca parazituje na systéme PZP možno konštatovať, že žalobca je podnikateľským subjektom, ktorý svojim klientom ponúka komplexné služby, podniká v súlade so zákonnými ustanoveniami a tiež pomáha poškodenému zmierniť stav, ktorý mu bol vnútený dopravnou nehodou.

41. S poukazom v obdobných prípadoch t.č. aj na Nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023 v zmysle ktorého poškodený, ktorému na motorovom vozidle vznikla čiastočná škoda a poškodený, ktorému vznikla škoda totálna sa nachádzajú v porovnateľnej situácii, keďže obaja nemôžu z objektívnych dôvodov užívať svoje vlastné motorové vozidlo a riešenie im ponúka nájom náhradného vozidla. Legitímna je preto otázka, prečo má byť poškodený, ktorému vznikla na motorovom vozidle totálna škoda v horšom postavení ako poškodený, ktorému vznikla škoda čiastočná, do ktorého dostane taký výklad právnej normy, podľa ktorého účelnosť nákladov možno považovať len do oznámenia poisťovne o spôsobe likvidácie. Poškodený ani po tomto oznámení poisťovne nemôže naďalej využívať svoje vlastné motorové vozidlo, čiže nedochádza k zmene jeho postavenia a je naďalej nútený využívať náhradné motorové vozidlo. Na základe uvedeného tak možno považovať dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovaného o ukončení likvidácie škodovej udalosti a) o výške poistného plnenia podľa § 17 ods. 6 písm. a) Zákona o PZP resp. poukazania finančných prostriedkov za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady. Za oznámenie o ukončení šetrenia škodovej

udalosti nie je možné považovať predbežné oznámenie poisťovne o rozsahu poškodenia vozidla t.j. oznámenie o spôsobe, akým bude poisťovňa ďalej pri šetrení škodovej udalosti postupovať. Dôležitým kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel Ústavný súd ČR v Náleze č.k. I. ÚS 2932/2020 zo dňa 11.01.2021. Súd pri posudzovaní tohto sporu vychádzal aj z týchto nálezov, na ktoré poukazuje vo svojom odôvodnení.

42. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo žalovanej sumy vo výške 8,15 % ročne od 01.02.2025 do zaplatenia možno konštatovať, že žalovaný (poisťovňa) bola v omeškaní s plnením poistného plnenia, nakoľko ho neposkytla v plnej výške. Vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. sa tak žalovaný s plnením peňažného plnenia dostal do omeškania po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poistnej udalosti, ktorej šetrenie ukončil podľa oznámenia o poistnom plnení zo dňa 16.01.2025 dňa 16.01.2025. Poisťovňa mala poskytnúť poistné plnenie do 15 dní a 16. dňom sa dostala do omeškania s poskytnutím poistného plnenia. Preto pokiaľ žalobca žiada úroky z omeškania z časti neposkytnutého poistného plnenia od 01.02.2025 žiada ich podľa súdu v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 OZ v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech priznal nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd v zmysle citovaného ustanovenia § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Martine, dňa 17.07.2025

JUDr. Alena Káčeriková
sudkyňa